

การพัฒนาวัคซีนต้านแบคทีเรียก่อโรคชนิด *Vibrio vulnificus* ในปลากระเพงขาว

วลัยลักษณ์ นิตยาภรณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาารชศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

มีนาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ วัลลภลักษณ์ นิลฉายรัตน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา¹
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการชีวศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ นันท์ บรรเทา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปภาติ บาร์เนท)
นันท์ บรรเทา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริโภม ทุ่งเก้า)
นันท์ บรรเทา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร. ศุภลักษณ์ พุฒินิwareรัตน์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า นันท์ บรรเทา ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปภาติ บาร์เนท)
นันท์ บรรเทา กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริโภม ทุ่งเก้า)
นันท์ บรรเทา กรรมการ

(ดร. ศุภลักษณ์ พุฒินิwareรัตน์)
นันท์ บรรเทา กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุริยัน ธัญกิจานุกิจ)
นันท์ บรรเทา กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ถุดารัตน์ สวนจิตร)

บันทึกวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการชีวศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

นันท์ บรรเทา คณบดีบันทึกวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประทุม ม่วงมี)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนและส่งเสริมการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา

จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนูรพา

ปีการศึกษา 2548

และทุนอุดหนุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

จากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนูรพา

ปีการศึกษา 2548

ประกาศคุณปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปภาศิริ บาร์เนท ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งให้คำปรึกษา ให้ความรู้ ทั้งภาคทฤษฎี และการทำงานในห้องปฏิบัติการ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในหลาย ๆ ด้าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริโฉม ทุ่งเก้า และ ดร. ศุภลักษณ์ พุฒินาวรัตน์ ซึ่งเป็นกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ที่ช่วยแนะนำให้คำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จึงขอกราบขอบคุณไว้ ณ ที่นี่ด้วย

ขอกราบขอบคุณบิดา นารดา และน้องชาย ที่ได้ให้ความรัก โอกาส กำลังใจ และสนับสนุนทุนในการศึกษามาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อน ศรีพิชา และน้อง ๆ ทุกคนที่เคยช่วยเหลือในการทำงาน และให้กำลังใจ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

วสัยลักษณ์ นิลฉายรัตน์

46910497: สาขาวิชา: วาริชศาสตร์; วท.ม. (วาริชศาสตร์)

คำสำคัญ: วัคซีน/ *Vibrio vulnificus*/ ปลากระพงขาว/ ภูมิคุ้มกัน/ แอนติบอดี/ โนโน โคลนอล/ โพลิโคลนอล/ ELISA/ Western Blot

วัลยลักษณ์ นิลจัยรัตน์: การพัฒนาวัคซีนต้านทานแบคทีเรียก่อโรคชนิด *Vibrio vulnificus* ในปลากระพงขาว (DEVELOPMENT OF VACCINE AGAINST PATHOGENIC *Vibrio vulnificus* IN SEA BASS (*Lates calcarifer*)) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: ปภาศรี บำรุงเนท, Ph.D., ศุภลักษณ์ พุฒินาวรัตน์, Ph.D., ศิริโจน ทุ่งเก้า, Ph.D. 70 หน้า. ปี พ.ศ. 2550.

แบคทีเรียจากปลากระพงขาวป่วย 2 เชื้อถูกจำแนกชนิดด้วยชุดทดสอบ API 20E พบว่า เป็น *Vibrio vulnificus* และสามารถจำแนกออกเป็น Biotype 1 เนื่องจากปฏิกิริยา Indole และ Ornithin Decarboxylase เป็นบวกทั้งคู่ และ Biotype 2 เป็นลบทั้งคู่ ผลรูปแบบ Outer Membrane Protein (OMP) พบว่า Biotype 1 มีโปรตีนหลักที่ 37 kDa เมื่อเทียบกับสายพันธุ์จากมนุษย์แต่ Biotype 2 มีโปรตีนหลักที่ 36 kDa แต่การเกิดปฏิกิริยาของโนโน โคลนอลแอนติบอดีจำเพาะที่ 6.5 kDa พบได้ใน Biotype 2 และ สายพันธุ์จากมนุษย์ ส่วนโพลิโคลนอลแอนติบอดีสามารถพบโปรตีนจำเพาะ แตกต่างกันทั้งสอง Biotype และสายพันธุ์จากมนุษย์

วัคซีนพัฒนา Biotype 1 และ 2 ได้ถูกพัฒนาต้านแบคทีเรีย *V. vulnificus* ในปลากระพงขาว เนื่องจากถือว่าตัวอย่างตัวอย่าง 88 เปอร์เซ็นต์ และ 76 เปอร์เซ็นต์จาก Biotype 1 และ Biotype 2 ตามลำดับที่ 96 ชั่วโมง ผลการฉีดวัคซีน Bacterin และ OMP เข้าช่องห้องของปลากระพงขาวพบว่า ปลาทั้งสองกลุ่มทดลองมีการสร้างแอนติบอดีในระดับสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($p<0.01$) เมื่อตรวจด้วยเทคนิค Indirect ELISA ตลอดการทดลอง 5 สัปดาห์ โดยวัคซีน Bacterin และ OMP มีระดับแอนติบอดีสูงสุดในสัปดาห์ที่ 2 และ 4 ตามลำดับ และเม็ดเดือดขาวในกลุ่มที่ได้รับวัคซีนมีปริมาณสูงกว่าปลาในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) เมื่อทดสอบความจำเพาะของแอนติซิรุนของปลาที่ได้รับวัคซีนด้วยเทคนิค Western Blot พบว่า ปลาที่ได้รับวัคซีนชนิด OMP มีการตอบสนองต่อแอนติเจนที่ 43, 33, 17 และ 6.5 kDa ส่วนปลาที่ได้รับวัคซีน Bacterin มีการตอบสนองต่อแอนติเจนที่ 33 และ 17 kDa แต่ไม่เกิน 17 kDa น่าจะมีความเป็นอิมโนโนเจนที่ดีเมื่อเทียบกับวัคซีนชนิดเดียวกัน สำหรับวัคซีนทั้งสองชนิดให้ค่า Relative Percentage Survival (RPS) เท่ากันที่ 93.40 เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่า RPS เป็น 0 เปอร์เซ็นต์

46910497: MAJOR: AQUATIC SCIENCE; M.SC. (AQUATIC SCIENCE)

KEYWORDS: VACCINE/ *Vibrio vulnificus*/ SEA BASS/ IMMUNITY/ ANTIBODY/
MONOCLONAL/ POLYCLONAL/ ELISA/ WESTERN BLOT

WALAILAK NILCHAIRUTS: DEVELOPMENT OF VACCINE AGAINST
PATHOGENIC *Vibrio vulnificus* IN SEABASS (*Lates calcarifer*). THESIS ADVISORS:
PRAPASIRI BARNETTE, Ph.D., SIRICHOM TUNGKAO, Ph.D., SUPPALAK
PUTTINAOWARAT, Ph.D. 70 P. 2007.

Two isolates of bacteria from diseased seabass *Lates calcalifer*, Bloch were identified by API 20 E test kit and were found to be *Vibrio vulnificus*. Since Indole and Ornithin Decaboyxylase were both positive indicated as Biotype 1 while Biotype 2 were both negative. The result of the Outer Membrane Protein (OMP) showed that Biotype 1 contained 37 kDa proteins. This was similar to the bacterial family in human, but Biotype 2 contained mainly 36 kDa proteins. The reactivity of monoclonal antibody specifically in 6.5 kDa was found in Biotype 2 and in bacterial family isolated from human. Polyclonal antibody was found with a different specific protein in Biotypes like that from the bacterial family in human.

Vaccine mixed between Biotype 1 and 2 was developed to prevent bacterial *V. vulnificus* in seabass. Since the cumulative rate of 88% and 76% from Biotype 1 and Biotype 2 during the 96 hours experiment, the result of Bacterin and OMP vaccine intraperitoneal injection into seabass showed that fish between the two groups developed more antibody level than the control group statistically ($p<0.01$). Upon testing with Indirect ELISA technique through the 5th week of experiment by using Bacterin and OMP vaccine injection, the antibody levels were at their high peak at week 2 and 4, respectively, and the amount of white blood cells that received the vaccine remained higher than the control group statistically ($p<0.05$). Upon testing with the specific antiserum of vaccinated fish via monoclonal antibody anti seabass immunoglobulin from Western Blot Technique, it showed that OMP vaccinated fish responded to antigen 43, 33, 17 and 6.5 kDa. While the bacterin vaccinated fish responded to the antigen 33 and 17 kDa, the monolecular weight at 17 kDa was possible to be an excellent immunogenic since the staining revealed an intense amount and more response occurred from other fish. Both vaccines gave the same Relative Percentage Survival (% RPS) at 93.04% and 0% as for control.

สารบัญ

หน้า	
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่	
1 บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๓
สมมติฐานของการวิจัย.....	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	๓
ขอบเขตของการวิจัย.....	๔
สติศิลป์ใช้ในการทดสอบ.....	๔
สถานที่และระยะเวลาที่ทำการวิจัย.....	๕
แผนการดำเนินงาน.....	๕
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖
ปลากระเพงขาว.....	๖
ลักษณะของเชื้อ <i>V. vulnificus</i>	๗
การจำแนกเชื้อ <i>V. vulnificus</i>	๗
ลักษณะอาการของปลาที่ติดเชื้อ <i>V. vulnificus</i>	๘
การทำให้เกิดโรคของเชื้อ <i>V. vulnificus</i>	๘
ชนิดของปลาที่เกิดโรค.....	๙
ระบบภูมิคุ้มกันของปลา.....	๙
ชนิดของวัคซีน.....	๑๐
วิธีการให้วัคซีนในสัตว์น้ำ.....	๑๑
การตรวจปริมาณแอนติบอดี.....	๑๒
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการใช้วัคซีนป้องกันโรคที่เกิดจากเชื้อ <i>V. vulnificus</i>	๑๓

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการติดเชื้อและความรุนแรงของเชื้อ <i>V. vulnificus</i>	13
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....		16
	วัสดุและอุปกรณ์.....	16
	วิธีการทดลอง.....	19
	การแยกเชื้อ <i>V. vulnificus</i> จากปلا gere พงขาวจากแหล่งต่าง ๆ	19
	การจำแนก Biotype ของเชื้อ <i>V. vulnificus</i> จากปلا gere พงขาว.....	19
	การเปรียบเทียบรูปแบบ Outer Membrane Protein (OMP) ระหว่างเชื้อ <i>V. vulnificus</i> โดยวิธี SDS- PAGE.....	19
	การจำแนกเชื้อ <i>V. vulnificus</i> โดยการใช้แอนติบอดี.....	21
	การทดสอบความรุนแรงของเชื้อ <i>V. vulnificus</i> Biotype 1 และ 2 ในการ ก่อให้เกิดโรคในปลา gere พงขาว.....	23
	การเตรียมวัคซีน.....	23
	การศึกษาการสร้างและปริมาณแอนติบอดีในปลา gere พงขาว (Immunoglobulin, Ig).....	24
	การตรวจนับจำนวนเม็ดเดือดขาวของปลา gere พงขาวภายหลังได้รับวัคซีน ชนิดต่าง ๆ	25
	การทดสอบความจำเพาะระหว่างแอนติบอดีรับปลา gere พงขาวต่อวัคซีนที่ได้รับ ด้วยเทคนิค Western Blots.....	25
4 ผลการวิจัย.....		26
5 อภิปรายและสรุปผล.....		45
	อภิปรายผล.....	45
	สรุปผลการทดลอง.....	52
	ข้อเสนอแนะ.....	53
	บรรณานุกรม.....	54
	ภาคผนวก.....	61
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	70

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการแยกเชื้อ <i>Vibrio</i> spp. จากปลากะพงขาวโดยใช้ชุดทดสอบ API 20E.....	26
2 ผลการทดสอบปฏิกิริยาทางชีวเคมีของแบนก์ที่เรียก <i>V. vulnificus</i> Biotype 1 และ 2 ด้วยชุดทดสอบ API 20E.....	27
3 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั่ง <i>V. vulnificus</i> Biotype 1 และ 2 โดยวิธี Disc Diffusion.....	29
4 ค่าระดับแอนติบอดี (Log 2) โดยเฉลี่ยของปลากะพงขาวโดยเทคนิค Indirect ELISA ภายหลังได้รับวัคซีนประเภทต่าง ๆ	39
5 ปริมาณเม็ดเลือดขาวของปลากะพงขาวภายหลังได้รับวัคซีนชนิดต่าง ๆ	40
6 จำนวนปลากะพงขาวที่ตอบสนองต่อแอนติบอดีที่รับปลากะพงขาวที่ได้รับวัคซีนชนิดต่าง ๆ จากปลาทดลองทั้งหมด 50 ตัว.....	44

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การเปรียบเทียบ OMP ของแบคทีเรีย <i>V. vulnificus</i> โดยวิธี SDS-PAGE.....	32
2 ปฏิกิริยาระหว่างโมโนโคลนอลแอนติบอดีจากเชื้อ <i>V. vulnificus</i> Biotype 2 ต่อ Whole Cell เชื้อ <i>V. vulnificus</i> spp.....	34
3 ปฏิกิริยาระหว่างโพลีโคลนอลแอนติบอดีของเชื้อ <i>V. vulnificus</i> Biotype 1 ต่อ Whole Cell เชื้อ <i>V. vulnificus</i> spp.....	36
4 ผลปฏิกิริยาระหว่างโพลีโคลนอลแอนติบอดีจากเชื้อ <i>V. vulnificus</i> Biotype 2 ต่อ Whole Cell เชื้อ <i>Vibrio</i> spp.....	38
5 ถักยะมะป่ากະพงขาวภัยหลังการฉีดเชื้อ <i>V. vulnificus</i> Biotype 1 และ 2 ซึ่ง พบว่าบริเวณที่มีการฉีดเชื้อจะแสดงอาการเกลือดหลุด และตกเลือดเป็นบริเวณกว้าง.....	39
6 การเปลี่ยนแปลงระดับแอนติบอดีในป่ากະพงขาวภัยหลังได้รับวัคซีน ประเภทต่าง ๆ	41
7 ปริมาณเม็ดเลือดขาวของป่ากະพงขาวภัยหลังได้รับวัคซีนประเภทต่าง ๆ	43
8 ผลปฏิกิริยาจำเพาะระหว่างแอนติซีรัมป่ากະพงขาวที่ได้รับวัคซีนรวม OMP <i>V. vulnificus</i> Biotype 1 และ 2 กับ OMP เชื้อ <i>V. vulnificus</i> Biotype 1 และ 2	44
9 ผลปฏิกิริยาจำเพาะระหว่างแอนติซีรัมป่ากະพงขาวที่ได้รับวัคซีน Bacterin กับ Whole Cell ของเชื้อ <i>V. vulnificus</i> Biotype 1 และ 2	45